

Könyörgés, hogy az Atya szeretete itassa át a világot

De nem csak értük könyörgök, hanem azokért is, akik a szavukra hinni fognak bennem. Legyenek mindnyájan egyek. Amint te, Atyám bennem vagy s én benned, úgy legyenek ők is eggyé bennünk, hogy így elhiggye a világ, hogy te küldtél engem. Megosztottam velük a dicsőséget, amelyben részesítetted, hogy eggyé legyenek, amint mi egy vagyunk: én bennük, te bennem, hogy így ők is teljesen eggyé legyenek, s megtudja a világ, hogy te küldtél engem, és szereted őket, amint engem szerettél. Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, ott legyenek velem, ahol vagyok, s lássák dicsőségemet, amelyben részesítetted, mivel már a világ teremtése előtt szerettél. Én igazságos Atyám! A világ nem ismert meg, de én ismerlek, s ők is felismerték, hogy te küldtél. Megismertetem velük nevedet, és ezután is megismertetem, hogy a szeretet, amellyel szeretsz, bennük legyen, s én is bennük legyek.”

Ezt a szakaszt Jézus főpapi imája 3. részeként szokás emlegetni, amelyben a jövő (azaz az elmúlt kétezer év és a továbbiak...) egyházáért imádkozik.

A János(-tanítványok) által leírt szövegen átviláglik az igyekezet, amely vissza akarja adni a hallott és magáévá tett gondolatot-gondolkodásmódot; többszöri nekifutással körülírja, pontosítja, hogy semmi ne vesszen el a megismert igazságból-üzenetből.

És mi az üzenet, itt, számomra?

1 „hogy eggyé legyenek”

Nagyon is sokfélék a hívők ezen a földön. A Jézusban hívők is. Miféle egység tud megvalósulni közöttük? Formai nyilvánvalóan nem; a rituálék, szokások szerteágazók, a megszokott keretek különbözők, és – jaj! – még a teológiai alapvetésekben is van különbség a keresztény vallásokban. Ahogyan a teremtés és benne az ember sokszínűsége természetes, és ebben gyönyörködünk, úgy lehet ez a vallási sokszínűséggel is. Óvakodnék, hogy a vallások egységességében keressük a megoldást. Ellenben a személyes *metanoia*, amelyben megváltozik a személyiség fókusza, értékszemlélete, nélkülözhetetlen a valódi, hitrendszeres és formák feletti egységhez. Ez a megtérő-megtért személy komoly és folyamatos belső munkája, ha a közösség elfogadó szeretetének ereje hátszélként segíti is azt.

Nem egyformaságról gondolkodunk tehát, hanem az egység lelki szintű megéléséről: egyéni utakról, amelyet Jézus személye, tanítása és példája egyedülálló módon képes felemelni erre a felső szintre, bár nem automatikusan, hanem az egyén igyekezetével karöltve. Ennek során érkezünk el a felismeréshez, ahogy Dr. Joó Sándor fogalmaz: „Nagy különbség az, hogy Jézus benne van valahol az életben, vagy hogy az életem van benne Jézusban.” Ha az utóbbihoz közelítünk, az egységnek nyitok utat!

2 Isten a boldogulásunkat akarja

Keskeny út előttem,
Széles ég fölöttem,
Beléd törülköztem,
Benned megfürödtem.

Tebenned aludni,
Ébredni belőled
Életre hátralék,
Halálra előleg.*

Láttam egy magyar nyelvű TED előadást, ezzel a címmel: „Gyengeséged a legnagyobb erősséged”. Ez nem a reklám helye, de annyira igaz ez a mondat! „Erőből”, mint tudjuk, még soha senkit nem sikerült meggyőzni, vagy akár gondolkodásra bírni, hát még életátalakításra! A gyengeségem fel- és elismerése viszont erőforrássá válik. Abban van az ereje, hogy saját magammal nagyobb harmóniába kerülök, és persze a velem élőknek is könnyebb lesz ☺, de még abban is segít, hogy másokhoz közeledhessek. A sebeken keresztül. Az együttérzésen keresztül. Mert:

3 Isten mindenki boldogulását akarja

Az egész világ boldogulását. Általunk. Kicsit ijesztő ez, hogy ennyi felelősség van a vállunkon, igen, a tieden is, az enyémen is. Mit mond? – „elhiggye a világ, hogy te küldtél engem”.

Miért, ha nem azért, hogy a „világ” is átélje a *metanoiá*-t, tudomisen hány ezer év múlva, és abban az átalakult világban a mi csepp kis igyekezetünk, megváltozott-megváltott szemléletünk, áttüzesedett szívünk is benne legyen? Mert „Eljövetele biztos, mint a hajnalhasadás, eljön hozzánk, mint az őszi eső, mint a tavaszi eső, mely megáztatja a földet. (Hóseás 6,3)

Mindenki boldogulását akarja, nem kivételezett vagyok, hanem küldve vagyok, küldve a MÁSikhoz, a MÁSikért.

Nem varázslat és nem csoda, hanem az együtt megélt mélység és magasság kapcsol össze minket, láthatatlanul, de valóságosabban, mint bármi látható kapocs. Így, a személyes, egyénekenkénti átalakulási folyamatban lehetséges, hogy

„Mind egyek lennénk áradó kegyelemben,

.....

pillanatokra olykor ilyennek
látom magunkat, egy bárkában
ringatózó egyetlen testnek”*

Ha ezt az egységet megismerjük, megismerjük az igazságos Atyát.

Bognár Éva, Csömör

---

*(Versrészletek: Lackfi János)